

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliæ Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

4. An præceptum sumendi Eucharistiam obliget Infideles? Et quid de præcepto confessionis? Et an verò Hæretici obligentur præcepto confitendi singulis annis? Ex p. 8. tr. 7. & Misc. res. 81. p. 157.
-

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76405](#)

Et Eccles. Commun. Sacrae. Ref. IV &c. 157

5. Postremo, quia non parum videtur decere Ecclesiam, quod hac lege Communionis annua vellet haereticos strin gere. Primo, quia eam faceret superiacaneam: Nam hoc ipso, quod velit strin gere Catholicos, iam declarat, praecepto diuino teneri ipsos etiam Gentiles ad annum communionem; ut supra docuimus: ac proinde iam haec posita declaratione, tenetur haereticus praecepto Diuino ad Communionem annum: ergo non est cur Ecclesia illos suo praecepto comprehendat, tanguam praecepto, sed solum tanquam explicatione, sicut comprehendit Gentiles. Nam neque suo praecepto magis illos astringet, quam astringantur diuino: nec magis nos adducet ad Communionem annum. Quorundam igitur eos praecepto isto liget: Secundo quia pena, quam Ecclesia transgrediisibus minatur est, ut viventes arcentur ab ingressu Ecclesiae, & morientes careant Ecclesiastica sepulchra. At si uimmodi penam ridebunt haereticci: adeo non adducentur ad legis obseruationem. Hucusque Bernal.

6. Sed licet haec omnia ingeniosè excogitata sint, ut verum fatae, opinio contraria est communis, ut ipsum Bernal fatetur: nam ut optimè obseruat Amicus in Cur. Theol. tom. 7. disp. 29. scilicet 6.n. 59. cum aliis, sub nomine fidelium, omnes Adulti baptizati intelliguntur: sed haereticci sunt adulti baptizati. Ergo ligantur hoc praecepto. Et Pontifex in cap. *Omni viriisque sexus*, tulit legem generalem per suis subditis in Ecclesia gremio existentibus. Sed haereticci sunt eius subditii, neque sunt extra Ecclesiam: ergo comprehenduntur in illo praecepto generaliter, & absolute prolati, & lex generaliter loquens generaliter intelligenda est, & vbi absolute loquitur, absolute, & fine vila distinctione sumi debet, ex iuribus vulgatis.

7. Vnde recte Trullench. in Decal. tom. 1. lib. 3. cap. 5. dub. 2.n. 2. docuit absolute omnes fideles baptizatos comprehensos esse in praecepto dicti cap. *Omni*. Et id excludit ab ipso tantum infideles: Ergo, &c. Vide etiam Rocaful. in Praxi Theol. Mor. tom. 2. lib. 5. de praecepto Eccles. cap. 3. n. 19. Tamburinum opus de Euchar. cap. 4. §. 1. n. 2.

R E S O L . IV.

An praeceptum sumendi Eucharistia obligat Infideles?
Et quid de praecepto Confessionis?
Et an vero Haereticci obligantur praecepto confundi singulis annis? Ex part. 8. tr. 7. & Misc. Refol. 1.

Sup hoc cut. fin ex doctrina Refol. antecedentibus in J. cius vlt.
§. 1. Affirmatiuè responder Suarez in 3.p. tom. 3. quest. 80. dispui. 69. scilicet 2. dub. 1. & nouissime Stephanus Baunius in Theol. mor. part. 1. tract. 5. de sacerdotiis Eucharistiam, quest. 1. Ratio est, quod verba Christi imponentis praeceptum sunt generalia, Ioan. 6. *Nisi manducaueritis carnem Filij*, &c. nec ad Apostolos solos restricta, ut patet ex contextu capituli citari, vbi Iudei eum de multis interrogant, rogantibusque, ut sibi panem daret de celo verum, subflecit: *Ego sum panis vita*, & catena quæ ad futuri Sacramenti ceremoniam, institutionem, & usum spectat: quare cum inter eos, infideles multi essent, qui tamen Christi legem ferentis pertessati suberant, quin ad eos quoque praeceptum pertineat sumendæ Eucharistie, mihi non est dubium: itaque eos duplicitate peccati reos esse sub vita finem, narrat loc. cit. Suarez, quorum peccatorum primum si omisisti Baptismi, alterum non suscepisti Sacramenti, contra praeceptum Christi, *Nisi manducaueritis*, &c. Hucusque Baunius, cui addet Vasquez in 3.p. tom. 4. q. 90. art. 2.

Tom. II.

dub. 1. & Petrum à S. Joseph in idea Theol. mor. lib. 1. cap. 8. refol. 2.

2. Sed ego negatiuè sententia adhæreo, quam tuetur Sotus in 4.dif. 18. q. 1. art. 3. Sanchez in summ. tom. 1. lib. 1. cap. 12. num. 15. Candidus tom. 3. disp. 2. art. 26. dub. 6. Quia, at ipse, qui fecit votum ingrediendi aliquam Religionem, solum tenetur ad ingressum Religionis: non tamen ad leges, & præcepta illius Religionis, antequam ingrediantur, sed Baptismus est ingressus in Ecclesiam: ergo quoniam omnes tenentur ad Baptismum, & ad ingressum in Ecclesia, non tamen tenentur ad leges, & præcepta, quæ ponuntur pro his, qui sunt iam in Ecclesia. Ad argumentum verò Suarez, & Baunij, respondeo distinguendo, quod lex diuina communicandi ponitur pro omnibus iuxta naturam rei, ut scilicet obliget omnes existentes in unitate Ecclesiae per Baptismum, concedo, quod verò ponitur universaliter pro non existentibus in Ecclesia, quales sunt infideles, nègo.

3. Verum concedo sententiam Suarez esse probabilem, sed nota non procedere etiam quod præceptum confessionis, nam est dispar ratio; præceptum enim Eucharistia obligat per se, & propter se, confessionis non item, sed tantum supposito peccato, quod deleri potest virtute clavium, ob quam causam Sacerdos absolvitur, dicitur esse iurisdictionalis actio, in Trident. sess. 14. cap. de absolu. & can. 9. Ergo est ab eo exercenda tantum in subditos, tam quod se, quam quod peccata, cuiusmodi nemo Infidelis esse dixerit, respectu admissorum ab iis ante Baptismum, à quo sic oblitterantur omnia, nulla ut corum superstite memoria. Vide Valquez vbi supra.

4. An verò Haereticci obligantur præcepto confundi singulis annis, negantur aliqui recentiores, quia in cap. omnis viriisque sexus, sermo est de solis fidelibus, in Concil. Trid. quoties de his obligatione sermo habetur, semper repetitur illa particula *fideles*, ut patet in sess. 14. cap. 5. & can. 8. sed hoc argumentum optimè refellit, & patet affirmatiuam tuerit P. Hugo de Sacram. Panit. disp. 15. scilicet 7.n. 145.

R E S O L . V.

An pueri tempore, quo sunt capaces recipiendi Sacramenum Panientia, sunt etiam capaces recipiendi Sacramentum Eucharistia?
Et cursim docetur, quod pueri non obligantur ad Communionem usque ad 12. annum.

Sed insertur peccare parentes puerorum, & confessarios non sinentes illos communicare statim ac peccare non sunt.

Et docetur, quod pueri non communicantes in Paschate,

nec excommunicatione, nec panis Canonis ligantur

usque ad 14. annum. Ex p. 3. tr. 6. & Misc. 2. Refol. 70.

§. 1. Negatiuè responder Vasquez in 3. part. tom. 3. Sup. hoc in disp. 214. cap. 4. num. 38. Henriquez lib. 8. Ref. seq. & cap. 5. Fagundez part. 3. lib. 1. cap. 5. n. 20. & 21. Comitolus in respons. lib. 1. quest. 17. Suarez tom. 4. disp. 36. scilicet 2. Nauartus in Man. cap. 21. n. 5. Azorius tom. 1. lib. 7. cap. 41. quest. 10. Tolent. lib. 6. cap. 15. n. 3. Coninch. de Sacram. q. 80. art. 12. dub. 4. n. 102. Fillilius tom. 1. tract. 6. 7. n. 192. Salas de legib. disp. 14. scilicet 13. n. 127. Martinus Funes in speculo moral. p. 3. cap. 2. n. 8. Tannerus in 3. part. D. Thom. disp. 5. q. 8. dub. 5. n. 11. Zambinus de ea tempore mortis. cap. 3. dub. 2. n. 7. Villalobos in sum. tom. 1. tract. 7. diff. 42. n. 6. & alii communiter assentibus, prius aduenire pueris tempus obligationis præcepti confessionis, quam communio-

O nis;

eius prime not. & cursum infra in Ref. 96. §. 2. prope fine, ver. Tertio, & in tom. 4. tr. 4. Ref. 54. §. vlt. ad me-